

Setmanari humorístich, popular y catalá de bona mena,

DESLIGAT DE TOT PARTIT POLITICH.

SORTIRA CADA DIVENDRES

Se trobará en tots los kioscos de la Rambla y demés llochs de venda de periòdichs.

Encàrrechs y correspondencia: plassa de la Catedral, núm. 2 bis, baixos.

Número solt, 5 céntims.---Suscripció per un any, 3 pesetas.

SUMARI: Text: De tot arreu.—Moscas d' ase.—Mon desitj, (poesia) per Ll. Almerich S.—¿Gegants? per Raquitich.—Versos, (poesia) per S. de C.—La festa del carrer, per Hermich.—Les floretes, per H. Maricel.—Una superstició, per Xiribiribich.—Un nen net, (poesia) per Escarabat Esfèrich.—Servey de LA BARRETINA.—Reflets, (versos de monossilabes) per Refila Fluviols.—Cartes de fora.—Epígrames, per Colón.—A la vora del foc.—Trenca-closcas.—Correspondencia

!!!OH!!! LA GIMNÁSTICA!!!

Estéu sech perque voléu,
no prenguéu píldores, no.

Fent forces vos tornaréu
á no tardar, gras com jo.

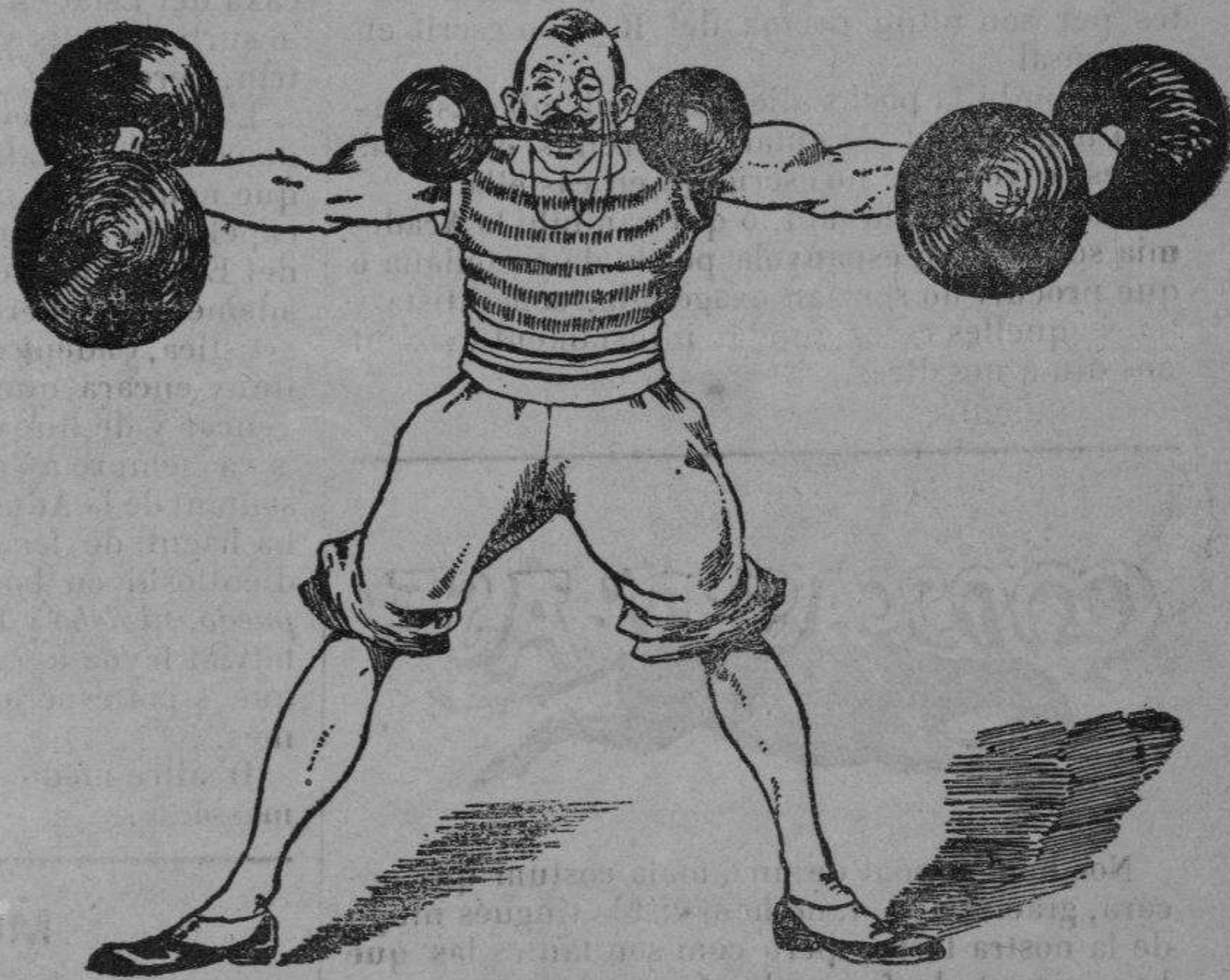
Quina pena! Quin tropell!
Estich suat com un ruch!

Jo 'm tornaré gras com ell
ó 'm quedaré sense such.

Un, dos, tres, amunt y avall,
aquest treball veig que dona.

Avans semblava un secall,
y avuy ja semblo persona.

Axó va be, reira de mon!
Si 'm continúo engrexant,

podré llogá un barracón
perque m'ensenyin pagant.

DE TOT ARREU

Com veurán los llegidors mes extensament en altra secció, LA BARRETINA estableix desd' avuy un *Servey* nou, que permetrà als subscriptors de fora obtenir tota classe de llibres y objectes d' escriptori que 's venguin á Barcelona, al mateix preu que aquí y franch de port.

No cal dir que no servirem pas cap encàrrech de llibres impios, pornogrífichs y demás d' aquesta faysó.

Dissapte passat s' inaugurá en lo Palau de Belles Arts l' exposició d' industries creades intraduhides y desarrollades desde 'l plantejament del vigent aranzel de 1894. L' inaugura en nom de S. M. 'l Rey lo Sr. Ministre d' Hisenda fent notar en lo seu discurs que en l' últim trieni, temps en que han regit les tarifes del 94 hem esportat 77 millions de pessetes mes que en lo trieni anterior. Axó demostra un bon registre de coses que no s' han pas de fer notar; Deu fassi, á lo menos, que si no dura sigui pera aumentar.

Una mitjana previsió fa veurer als italians que no pot ferse esperar un desgavell pera 'l que es precis estar preparat. Per axó los católichs d' aquell país s' están organisant y actualment discuteixen ja 'l projecte de confederació de totes les associacions, entenent que es molt cert alló de que l' unió fa la forsa.

Es aquest ún projecte molt pensat y meditat y fet ab lo principal obgecte d' oposar á les forces masóniques altres forces que les contrarrestin y les vensin: donchs saben quin es lo secret d' aquesta fortalesa, en lo que funden totes les seves esperances els católichs? Es la *base regional* qu' han dat á l' unió: quant les coses se volen fer be s' ha d' anar á raurer sempre á lo mateix.

A Fo-Kieu, (China,) s' observa un extraordinari progrés en el catolicisme. De 30 á 40,000 persones, entre elles, mandarins, magistrats, y mestres, se han presentat á 'ls missioners católichs, para ser instruits en la fé de Jesucrist.

'Ls dominicos espanyols predicán allí l' Evangelig desde el any 1634, y cinch d' aquestos relligiosos foren martiritzats y després canonisats per la Santa Sede.

Se comproba una vegada mes que *sanguis Martyrum semen Christianorum*.

La academia francesa acaba de donar á En Frederich Mistral un premi de cinch mil pessetes per son últim poema del Ródano escrit en provensal

En cambi fa poch dies la Academia Espanyola negá 'l dret de obtar als premis establerts als espanyols que no escriguin en castellá.

Proposém per lo tant, ó que cambihi la Academia son nom d' espanyola per lo de castellana ó que procuri no ser tan exagerada, separatista y totes aquelles coses que tan injustament y sovint nos diu á nosaltres.

Nos hem adonat de una mala costum que encara, gracies á Deu, no hem vist la tingués ningú de la nostra terra; pero com son tantes las que han vingut de fora y han arrelat aquí, convé donar lo crit d' alerta perque qui pugui hi posi remey.

Hem vist algun senyor després de pagar al conductor, ferli un gesto ab la ma com volguent

dir que no volia lo bitllet y per lo tant l' autorisaven pera estafar á la companyia.

Per més que 'ls interessos d' aquesta son molt respectables, no es precisament per defensarlos que denunciém aquet abús si no perque 'ns omlpe de vergonya veurer que hi ha senyor capás de ser tan espléndit regalant lo que no es seu y que incita y dona ocasió á que 'l conductor faltant al seu deber, robi á l' empresa que segurament no 'l paga per axó. Lo mot de lladre repugna á tothom. Pues d' altre no 'n mereixen aquests espléndits individuus que tan gallardament se fan cómplices d' un abús de confiança. Es clar, quan passa 'l revisor en dient qu' han llessat lo bitllet están en paus.

Ab un sol dia vam veurer aquesta historia dos vegades en acció y tentats estiguerem de pendrer lo número del conductor. Lo número del senyor hidalgo nos haguera agradat poguer pendrer, pues al cap y á la fi sense propi profit es lo qui motiva 'l mal.

Aném mes bé que no volém. Ab tot y estar pacificada mes de la meytat de Cuba, á la provincia mes tranquila moren los enemichs de setanta en setanta. A n' aquest pas aviat no 'n quedarà ni rassa.

El mal es que les bombes de dinamita deuen posarse y explotar soles sota les rodes dels trens.

Res: una especie de pau en que passen coses molt estranyes per via d' encantament.

Lo mateix á Filipines. Ara que ja no hi ha enemichs, ne matan mes de cent cinquanta en una sola acció. No feya tanta destrossa D. Quijote quan embestia remats de pacífiques ovelles.

D' ara endevant, quan se resin les lletanies majors, s' hi haurá d' afegir un altre grá: *de la pau weylerina y primoriveresca* — libera nos domine.

Ens pensavam que darien una altra empenta á les barraques monumentals del cap-de-vall de la Rambla, per quan hi passés en Lachambre; pero ca, tan empantanagat com la plassa de Catalunya.

No 'ns agradan mitjes tintes: ó ferho ó á fora. ¡Eyl á menos que vulgan llogarho per trona dels que venen *el precioso unguento de grasa de serpiente para curar reumatismos y toda clase de dolores y macaduras*. Per açó si que fora pintat. Fins te la corresponent falta d' ortografia á la inscripció de la dreta.

¿En qué pensavan los castellanistes que no ho van fer corretgir?

Si fossem nosaltres si que s' ens podria perdonar, que ningú ens ha ensenyat la gramática catalana.

¿.....?

Ja es veritat que com que gastém molts diners n' hem de menester molts; al cap de vall la caixa del Estat es com totes les demás caxes y si 'n surten molts y molts, es precis que n' hi entrin, pero ¿.....?

L' administració dels bens de l' Estat ha ordenat á l' Alcalde de Vilafranca del Panadés que nombri un perit á fi de poderse vendre la capella de St. Joan d' aquella Vila... que no es del Estat y per lo tant no se la pot vendre; y además está oberta al cult, y además es una joia artística, y además... com que á Madrid son massa lluny encara que molts no s' en vulguin convencer y de lluny no 's fan be les coses perque 's va sempre á les palpentes, el mateix representant de la Administració central, á Vilafranca, ha hagut de fer una esposició als d' allá dalt diéntlosi en bons termes alló del *ni quiero, ni puedo, ni debo* y ha fet santament perque ha estalviat feyna á molts altres; es tan grossa la cosa que 's pot esperar que no se 'n haurá de parlar mes.

D' altre modo... potser se 'n hauria de parlar massa.....

MON DESITJ

Jo no desitjo riquesa, ni la gloria, ni 'l plaher, sols voldria serne aucell pera remontarm al cel.

LL. ALMERICH S.

¿GEGANTS?

—Que tal D. Ramón, que tal. ¿No m' en dires de les festes que 's preparen enguany per Corpus?

—¿Festes?

—Vaja, no 's fassi 'l tonto. Si diu que V. es dels de la comissió.

—Ja 't dich jo que t' han ben ensarronat.

—Veurá, per que fer embuts, m' ho ha dit Ton de la Tona de cal Tonet sab? aquell que es casat ab la Toneta filla del Patón.

—No sé qui vols dir Peret.

—Oy, que es flux d' osques, avuy, D. Ramón. ¿Vosté no coneix al fusteret nou?

—Are hi caych.

—Donchs, ell m' ha dit: mira, Peret, si vols feyna ves á veure á D. Ramón que ell es lo qui 's cuida de fer arreglar los gegants. Y com jo ja sab V. que en qüestió d' arreglos no n' hi ha d' altre, per axó he vingut á veure si 'l podia ajudar, al meteix temps que, guanyarme alguna pessetona

—Es veritat que l' Ajuntament me va fer aquesta comanda, pero en qüestions d' art hi vaig molt tocat y posat, perque, vos ja sabeu, Peret, que avuy los diaris tot ho critican y si fem un bunyol ó no dexem la casa tan artística, que algún sua tinters se hi puga agafar, ja havem begut oli y fins ens plantarán en caricatura.

—Home, d' axó no 'n te pas de passar ansia, més que més, quant V. ja sab que jo so un artista que ni en Baliarda 'm guanya en qüestió de bon gust en los guarnits.

—Ja ho se, pero axó dels gegants es una cosa molt distinta.

—¿Com? Si es lo més comú. Surti de casa y tot l' any á cada dos passos ne trobará un sarrí.

—Veureu, jo per si sol no ho puch resoldre: Si per cas presenteu un petit projecte que l' ensenyaré á la Comissió.

—Un projecte?

—Axó ray no costa pas gayre, apunti que li cantaré tot seguit.

—No, home, no. Aneu á casa, feu un croquis de com quedarán los gegants segons la vostra idea y porteulo, que jo l' ensenyaré á la Comissió y si 'l preu y lo demás los agrada ho fareu vos.

—Dexis de romansos y apunti que enllestrirém més aviat

—Home de Deu!

—Tiri. Vint canes de llustrina vermella á 2 rals cana compti com fa; 10 canes de trensilla groga á 6 quartos cana, compti com fa; 5 dotzenes de botons d' os á xavo 'l botó, compti com fa; 16 troques de fil de varis colors á preu módich, compti com fa; 2 argensos seda negra á . (posi V. meteix lo preu). compti com fa;... Are posi 10 rals pera 'ls gastos imprevistos, 3 porronets de mistela pera mullarho (ey la gorja) y després 3 pessetes de jornal á 4 dones y 2 homes, y 4 ralet per cada criatura ó aprenent que hi entrin los dias que siga necessari. Total... tregui V. meteix lo compte.

—Be, Peret, aneu á casa y vos meteix poseuho en net, feu la suma y porteumho.

—Encare ho vol més net? Sumi, home, sumi. De segur que á casa la vila no 'n tenen ni un sol de compte tan clar y net com aquest.

—Tot lo que vulgueu, pero pera presentarho jo á la Comissió falta que estigui mes en regla.

—Home, la regla que li falta l' han de fer Vs., miri, sumin lo que jo 'ls he dit y ja está acabat. Ja veu que no m' hi vull ficar una marva á la butxaca. Lo jornal justet y la idea ja la regalo pera que 's veja que 'ls pobres també som generosos.

—Si vos entasqueu axis no farem res. Los comptes de casa la vila han d' anar d' una altra manera.

—Donchs, jo, D. Ramón, no se pas fer embrolles. Si ho volen axis en Peret arreglará 'ls gegants, are, per lo cantó del enredo no hi vull pas passar.

—Com vos sembli. Un altre ho farà.

—Oh, axó pla prou ho crech pero li faig avinent que s' hi amatinin força puix lo dia de Corpus es apropet.

—No 'n passeu cuidado, que de gegants no 'n mancarán.

—Be prou que m' ho penso. Més escolti, si á última hora, alló que pot molt ben ser ¿sab? no 'ls tinguessin llestos, arrepleguintne un parrell

d'aquestos que tot l'any van per sota dels balconcs, que ab poquets quartos sortirán del pas, y aixís podrà la casa gran pagar bons comptes sense que hi falti cap regla.

RAQUITICH.

VERSOS

A MON BOLGUT AMICH JOAN CRIQUET

Fa ja unes quantes setmanes, ab insistencia, 'm demanes que 't fassi uns versos, amich, y, com so atent per essencia é impulsat per ma prudencia, escolta lo que aquí 't dich: Si jo sapigués fer versos divins, en lloch de perversos, te 'n dedicaria á mils. Ademés, hi ha un altre assumpto; ¿qué vols que 't digui:—pregunto—que no ho sigui ab cent istils? Tocaré á nostra cultura, arts, ciencias, literatura... potsé 'l fandango d' eix mon? ¿Tocaré... ¡Oh! ilusions vanes si quant no toco campanes me toca tocá 'l violón. ¿Diré mal de les xicotes per que 'l rostre 's pinten totes, creyent que més les busquem, y que 'ls homes, ab finura, sols veyentes en pintura le cigonya 'ls hi pintém? ¿Parlaré, acás, de 'ls ciclistes que als carrers prenent per pistes, sent la peste pel transeunt á qui treuhen de caselles, ó li treuhen les costelles fentlo esguerrat ó difunt? ¿Criticaré algunes obres fetes per sabis... manobres ja que ço crítich... d' estat?

Mes no vull cansar ma ploma ni are estich, tampoch, de broma lo que sí estich es: sentat. No vull allargarme massa puig, lo llarg, de llarg ho passa lo simpátich Director á qui un aplauso dedico y á tu, amich méu, te suplico no apedreguis al autor.

S. DE C.

los archs ja están acabats; per sota de les voltes se passeja la gent sentiunt la parella de gralles de Roda que refilen d'alló més, mentres lo casteller fa reguera de pólvora al mig de la plassa, posanhi de tant en tant un que altre tró, que aixís que hagin tocat les dotze farán sentir per l'espai sa potentia veu.

Quin burgit, quina gresca, la quitxalla del barri fa festa y 'ls dels altres campenegen. Aquesta es la seva hora. La tarde, quan lo sol pica de valent, fent los darrers badalls de sa força, penjada al bell mig de la Plassa hi ha una olla plena d'aygua mangrosa, tapats d'ulls los xevals y ab un bon bastó donen tres toms y embestexen l'espai. Després d'assenyalar mil fantástiques figures, un d'ells la esberla. Quines rialles, quin xibarri les mosses y jovenets que estant contemplant aquella bromada que sol acabar sovintet ab que 'l protagonista quedi xop de cap á peus. Després ve la paella, lo cubell... y mentres la jovenalla 's diverteix, la gent de seny omplena la Parroquia; quina reserva solemne, gran, magestuosa, axeca fins al cel lo testimoni de la vera y fonda fe del poble.

HERMICK.

LES FLORETES

A MON AMICH T. PADROSA

Si n'hi havia un jardinet catifat per verda pelfa, y entre-mitj un caminet que 'l partia.

A l'un cantó belles roses enbaumant l'ayre crexian y clavellines flayroses l'altre tentia.

Bon jardiner les cuydava, y si 'l seu tall inclinaven poch á poch, les adreçava ple d'amor,

y les floretes crexian joliusas, mirant al cel y ses fulletes obrían per' alabar al Senyor!

H. MARICEL.

UNA SUPERSTICIÓ

Donya Tecla había guanyat lo plet que feya cinch anys sostenia ab sa cunyada Simforosa; per lo qual había invitat á varios amichs á un banquet, pera ferlos participants de l'alegría qu' experimentava. Entre aquets hi era també comprés y no vaig faltarhi 'l dia senyalat, perque en qüestió de gorres sempre faig per un.

Lo seu respectable cos feya 'ls honors de la casa, y á mida que hi anavam arribant els invitats, nos acompanyava fent mil cortesies y mueques desde 'l recibidor al saló, ahont en pesada conversa 'ns entretenia la gana; però nosaltres nos aconsolavam pensant ab aquell adagi que diu «un bon sopar fa de bon esperar»

Ens anava esplicant donya Tecla 'l temps que feya que sostenia 'l plet, els treballs que hi había tingut, els diners que hi había gastat y per últim el bon éxit que va tenir; de modo que ja mirava en l'horitzó del pervindre la riqueza, gloria y felicitat qu' había de tindre.

Per fi arribaren tots els que habían acceptat l' invitació y després de tocar mil tecles del teclat de donya Tecla qu' es infinit, y haberli donat la mes coral enhorabona pel felic éxit del fallo; á un avis de la minyona entrarem al menjador y 'ns assentarem á taula. Lo menjador estava esplendentment decorat é illuminat, y á sobre la taula hi había, per cada un onze plats, l'un demunt del altre (vuyts s' entén)

Ella s' assentá á la presidencia y aixís que les minyones anaven á servir lo primer plat, donya Tecla dexá anar un crit de sorpresa é instintament s' alçá; había comptat els comensals y n' hi había tretze, ¡quin compromís! Conexent lo seu mal de cor, tots per cumpliment 'ns varem oferir per ésser els suprimits, (y pensanhi be,

'm sap greu, perque tal volta fou fomentar la superstició) á lo que s' oposá fermament; mes á pesar de nostres protestes volgué ser ella. En substitució seva presidí la festa sa filla Concha. ¡Quin sopar! allí no hi faltava res; arrós á la vinagreta, broquil á la yankee, gall ab sardina, xanguet farsit, bacallá ab estufat, truyta ab confits, etzétera, etzétera; y per postres, atmetlles crues, galletes ab alioli, jerez de Burdeos y xampany de Málaga; es á dir, un sopar de boda. Acabat lo convit y la recepció, donya Tecla 'ns acompanyá fins al cap de l'escala, donant les gracies particularment á cada hù, per l'honra que li habían dispensat assistint á n' aquell convit familiar, y nosaltres, felicitantla de nou per sa victoria, 'ns despedirem ab una panxa tan plena que casi no la podiam portar, tant que jo y d' altres varem estar vuyt dies sense tastar res mes.

Havía passat molt temps sense que 'm pogués cabre á la barretina lo paper qu' había compost donya Tecla; ella que semblava tant bona cristiana! però vaig sortir de duptes, fentho comptar al canari d' ayguera, que com la majoria de la seva classe es molt callat... ¿sabéu, donchs, perque va donar aquella mostra de superstició? donchs es molt senzill. Al comptar y trobar qu' eram tretze á taula, 's recordá que sols tenia una dotzena de coberts y preferí passar per supersticiosa ans que per poch previsor.

Heus aquí perque moltes dones demostren aquesta superstició de que si son tretze á un convit, ans d' un any n' ha de morir algun; es perque 's troban com donya Tecla; puix no tenen mes que dotze culleres, dotze forquilles y dotze plats (puix tot axó va á dotzenes) y si per casualitat son tretze, un ó altre ha de fer servir per forquilla 'ls dits y per plat el sombrero.

XIRIBIRIBICH.

UN NEN NET

Gent, pensant que no tinch tino me diuen que no soch net; mes, á qui tal cosa 'm digui, si jo algún día m' empipo, seré capaç de dexarlo més mocat que no á un mico.

Be es vritat que sempre porto la cara com un porquet, puig que jamay m' he rentat coll, ni cara, ni clatell, però de totes maneres jo no dexo de ser net.

Be es vritat que mes mans semblen d' un ranxero fet y tret, y 'm diu la gent quan me veu si he regirat lo femer, però de totes maneres jo no dexo de ser net.

Be es vritat que hi fan lo niu en mon cap tants aucellets que si 'm donguessiu un préssech me 'n matarien a cents, però de totes maneres jo no dexo de ser net.

Be es vritat que m' arrossego per les places y carrers y si al matí net me posen brut al vespre torno á ser, però de totes maneres jo no dexo de ser net.

—Calla, calla, bordagás, sembla qu' estás en desvari; si 'l qu' acabas de dir ets quí voldrás que te s' empassi la garrofa de que ets net? —Peró home, soch net... del avi.

ESCARABAT ESPÉRICH.

SERVEY DE LA BARRETINA

A benefici y comoditat dels seus suscriptors LA BARRETINA estableix desd' avuy un *Servey* que 'ls ha d' ésser utilíssim.

Per ell LA BARRETINA per medi de carta fent l' encàrrech y remissió de l' import, se cuydará de

LA FESTA DEL CARRER

Mossen Cristófol y 'ls administradors ahir van fer la capta. Bona ha sigut enguany y com que la cullita no escasseja, l' humor abunda y la festa será com no se 'n te recordansa.

Mireu, la Pauleta ab ses filles enflocades, ab llur mantellina blanca van cap á la Parroquia, puig que avuy no queda dona del barri de la Plassa que no s' hagi amatinat en fer la feyna pera poguer anar á l' ofici de cap-vuytada. Es la festa del carrer; la competencia enguany es grossa y cal que surtin totes les herbetes de Sant Joan pera no quedar vençuts. ¡Quína encesa! Deu meu, alló sembla la festa major. Jo crech que á ca 'l Sr. Bartomeu se veuran ab apuros pera recullir engrunes si 'ls del barri de la Cort no matinegen en fer *pedido* á Barcelona. Lo Camp cantarà un ofici nou de trinca y al ofertori un solista que ha vingut espressament de la Mata nos engegará un parell de pessés d' aquelles tant refilades que fins fan quedar boca-badats als jayos que anyoren les tocases de cornet d' En Masseras.

La jovenalla corra atrafegada d' aci d' allá acabant los guarniments de la Plassa, y 'ls carros de rama 's buyden en un aclucar y obrir d' ulls, quedant despullats, com les salsaredes de la riera de ca 'l Baleta, ahon s' ompliren.

No pararán les campanes de repicar en tot lo dia. Bona paga s' emportarán los campaners; y la porrona ben plena de mistela fa costat á la paperina de coques fines pera que puguen remullarho de tant en tant.

Les dones y menestrals ja han exit d' ofici,

comprar tota mena d'objectes que siguin del ram de llibreria y objectes de escriptori, enviantlos á qui fassi l'encàrrech ab tota puntualitat y *franchs de port*.

LA BARRETINA en sent que rebí la carta ab l'import, anirà á la botiga, magatzem ó fàbrica ahont se vengui l'objecte demanat y farà la compra y l'envio tot seguit.

La utilitat del *Servey* pera sos subscriptors ha d'esser gradíssima y per aquest motiu fa molt temps que desitjava LA BARRETINA organitzar-lo; vensudes avuy les dificultats que 's presentaren en los primers moments, pot oferir-lo, en la seguretat de que serà molt del agrado de sos subscriptors.

Per lo tant, qualsevol llibre, d'estudi, passatemp, literatura, devoció, ratllats, de Missa, tractats, noveles, comedies, compendis, breviaris etc. etc., paper, quaderns, mapes, carpetes diplomes, plomes etc. etc. y en general tota mena d'objectes d'escriptori, llibres y material d'escoles que hagi de comprar á Barcelona un subscriptor de la BARRETINA, pot encarregarlo y ab la mes escrupulosa puntualitat se li enviarà.

Pera utilizar el *Servey* es precis: *escriure una carta al Administrador de LA BARRETINA demanant lo que sigui ab claretat y precisió é incluhint l'import* (si aquest no 'l sap qui fa l'encàrrech y per lo tant no 'l pot enviar, l'Administrador li escriurà participantli quant puja á fi de que 'l pugui remetre immediatament. Un cop l'Administrador tindrà l'import de lo demanat, farà tot seguit l'envio que serà *franch* pera 'l subscriptor.

LA BARRETINA corra, donchs, ab los gastos de correu, á menos de que pera major seguretat vulgui 'l subscriptor que se li envihi 'l paquet certificat, en quincas ademés del valor de la cosa al fer l'encàrrech haurà de enviar *un ral*, mes, que 's lo que val el sello del certificat.

LA BARRETINA espera que 'ls seus subscriptors utilisin lo *Servey* pera que 's convencin practicamente de les grans ventatjes que pera ells te.

REFILETS

(VERSOS DE MONOSILABES)

I
Tant se me 'n don tres com cinch
de rals, jey! quan cap ne tinch.

II
Sol dir la gent y es ben cert
que qui ho vol tot, tot ho pert.

III
El que va pel mon sens nort
es com nau que no te port.

IV
Del cor se 'ns ne va la pau
més prest que 'ls vols que fa l'au.

V
En cap mal may no m'hi vist
des que al pit duch un Sant Crist.

REFILA FLUVIOLS.

CARTES DE FORA

Manresa, 7 Juny de 1897.

Senyor Director de LA BARRETINA.

Barcelona.

Molt apreciat senyor: Ab lo cor ple d'alegría dech manifestarli, pera que ho posés en conexement de tots los barretinayres, la commovedora cerimonia que tingué lloch lo dilluns prop-passat á la tarde, en la iglesia de Sant Pere Màrtir.

Per mans del vicari de dita parroquia, reveren lo sagrament del baptisme cinch individus d'una matexa familia, que vivia des de molts anys apartada de la Religió Católica.

Dels nous batejats te lo més gran 12 anys.

Des de les columnes de LA BARRETINA felicitem de tot cor á les Conferencies de Sant Vicens de Paul, dirigides ab tant acert per lo Rvnt. P. Roca, S. J., com axis ho fem també als nous reconciliats, ab nostra Santa Mare la Iglesia.

Disposi y mani d'aquest son fiel servidor qu'espera poguer darli altres bones noticies d'aquexa ciutat, ahon ab gran pesar nostre, 's venen molts números d'aquells paperots que V. sap y jo vull dir.

LLUISA.

EPIGRAMES

—Que no ho sap, senyor Feliu?
—No pas tot, senyor Pelat.
—Al meu poble han enterrat
á un xicot qu'era molt viu.

Digué En Pau á la Maria:
—Sens tu viure no podré.
—Y es clar; interrompé sa tia,
¡com que la noya 't manté!

—Vol venir, senyor Razalas?
—¿Ahón?

—A donar un vol.
—No pot ser, senyor Giol.

—Per qué?
—Perque no tinch alas.

COLÓN.

En exámens:

—¿Qué es lo glas?
—Es aygua que acaba per adormirse.

Varen doná á un nen una coca per partírsela ab sa germana diguentli:

—La part mes petita es sempre pel que la parteix

Després d'haver pensat un moment respongué:

—Donchs, te Conxita: parteixla tú.

PI BARBÉ DEL MERCADAL.

FRUYT DEL CATECISME.

Un sastre tenia una noyeta de cinch anys, hermosa criatura, que per la sua vivesa y graciositat, era l'encant dels seus pares. Un dia habia acompanyat á la doctrina á la seva germana gran, y habia perfectament après la explicació del senyor Rectó, que versava sobre la observancia de les festes. Lo diumenge següent observá que 'l seu pare, anava tallant roba, axó es, se preparava per cusir.

—Pero ¿qué voléu fer, pare?

—Ja veus, treballar

—Pero, home, avuy es diumenge.

—Y be, ¿qué importa?

—¡Ah! es un gran pecat lo treballar los dies de festa, y es una gran ofensa á Deu.

—Sí; pero tu també menjas los dies de festa, com los dies de feya; espu es necessari que jo treballi á fi de guanyar diners per comprarte menjá.

—Paret meu, digué á les hores abrasantlo tiernament, no treballéu y avuy no menjaré.

Veyent lo pare que no volia acceptar l'esmorsá que se li donaba, insistint que no volia menjar, perque l'seu pare no tingués de treballar y axis evitar que no ofengués á Den, no podé ell resistirse y abrasantla carinyosament, li prometé que no treballaria mes als dies de festa. (Traduhit)

TRENCA-CLOSCAS

XARADA

Ma primera es adjectiu,
ma segona consonant,
un número es ma tercera
y 'l tot poble catalá.

XILIBIRIBICH.

ROMBO

1.ª ratlla, Consonant.—2.ª, Lletra.—3.ª, Per escriure.—4.ª, Lletra.—5.ª, Vocal.

K. RUMIN.

CONVERSA

—Pepa, ¿cóm es que tents tanta alegría?
—Es que 'l meu germá ha tret la rifa.
—¿Lo Ramón?
—No, dona; 'l que tu acabes de dir.

UN PI D' APROP DE REIXACH.

TARJETA

Frances Sala Llis.

Formar ab aquestes lletres lo nom d'un drama catalá.
UN IMPRESSOR CAXISTA.

LOGOGRIFO NUMÉRICH

1 2 3 4	Ciutat.	Roma
4 3 2 1	Passió.	amor
3 4 3 4	Los petits ho diuen.	mama
3 2 1 2	Enemichs d'Espanya.	mors de
3 2 1 4	Fruyta.	
1 4 1 4	Les criatures ho solen ser.	
2 1 4 1	Verb d'oració.	
4 1 3 4	Pels soldats y defensa.	
4 3 4 1	Verb de passió.	
2 3 4 1	Sectari.	
1 2 3	Beguda.	
4 1 4	Pels altars n'hi han.	
3 4 1	En geoagrafia.	
1 4 3	Brot d'un arbre.	
4 3 2	Tothom ne te menos Déu.	
2 1	Metall.	
3 4	Part del cos.	
2 3	Arbre.	
4 3	Per pescar.	
1	Consonant.	
2	Vocal.	
3	Consonant.	
4	Vocal.	

XUPINET.

TERS DE SÍLABES

Sustituir los punts per lletres que, llegides horitzontalment y verticalment, diguin: 1.ª ratlla, Nom de dona.—2.ª, Temps de verb.—3.ª, Ciutat industriosa.

BARCELONY.

(Les solucions en lo número vinent.)

Solucions als Trenca-closques del número passat.

Xarada: Ca-fe-ter.

Geroglífich: Per ostres Marennes.

Rombo. C A P
C A S A T
P A M
T

Conversa: Tona.

Combinació: C O S M E
M A R T I
M A N E L
R A F E L
P E R E T

Logogrifo: Cortinas.

Tarjeta: Prats de Llusanes.

Angel del Apol: La torna á enviar y amichs com sempre; del demés anirà quelcóm corretgit.—Joan Li: No podém ferho; s'ha d'esperar.—J. P. F.: No 'ns ha semblat be publicarho.—Lo Petit Polavieja: La carta ya anar sense poguer, per llarga; lo diálech es impossible.—A. Coromina: Retallat, á son temps.—L' escribent del Registre de Conill: Alanta.—Angel d' Apol: Corretgit, anirà quelcóm.—Triple criteri: Continuhi ¡ey! escribint original.—Un pi d'aprop de Reixach: Ho publicarem.—H. Maricel: Passi per la Administració.—A. Lió: Perdoni; serà l'altra setmana, si Deu vol.—Rajoli de la Font d'En Mora: No ha surat.—Un tarrassench: Exactament.—Un serrador de la Molina: Anirà.

Estampa. LA CATALANA Dormitori de Sant Francesch, 5.